నిరుద్యోగి జీవితకథ

విద్యావాసిని

ఇదీ ఓ నిరుద్యోగి కథేనా ప్చ్! అనుకోవద్దు. దేశంలో నూటికి ముప్పయిమంది నిరుద్యోగు లున్న ఈ రోజుల్లో ఏ రచయితయినా కథ రాద్దా మని ఆలోచనలో పడితే ముందుగా 'హలో' అని పలకరించేది నిరుద్యోగే.

అసలు నిరుద్యోగి అంటే ఎవరు? డెఫి నెట్‌గా అతనూ మనిషే అని చెప్పాలి. ఎందు కంటే మనుషుల్లో తప్ప ఏ ఇతర జీవరాసు ల్లోనూ నిరుద్యోగమనే పదానికి అర్థంలేదు. తమాషా ఏమిటంటే ఆ దశలో వున్న ఏ మనిషీ తన్నుతాను మనిషిగా గుర్తించుకోడు. తన చుట్టూ వున్న వాళ్ళు తనని మనిషిగా చూస్తోన్నట్లూ కనిపించదు.

ఇలాంటి స్థితిలోకి మూడేళ్ళబట్టి మెల్లిగా జారుకుంటున్నాడు రమేష్‌నాయుడు. అతని వయసు ఇరవయి రెండుండవచ్చు. బియ్యేస్సీ జనతా క్లాస్‌లో పేసయేడు. ఎమ్మెస్సీలో చేర టానికి మార్కులు చాల్లేదు. "ఏదయినా జాబ్‌కి ట్రై చేద్దాంలే" — అని తండ్రి అన్నప్పుడు అలాగేనని తల ఊపేడు. నిజానికి తనకీ పైకి చదవాలని అంత ఇంటరెస్టేమీ లేదు. కాబట్టి జాబ్ చేయటమే ఉత్తమమని అనుకున్నాడు.

అలా అనుకునేటప్పుడు విద్యాపర్వానికీ, ఉద్యోగ పర్వానికీ మధ్యని తప్పనిసరిగా దాటా ల్సిన నిరుద్యోగ పర్వాన్ని మర్చిపోయాడు రమేష్‌నాయుడు.

ఉదయం లేచింది మొదలు రాత్రి నిద్రపోయే దాకా ఏపనయినా టైముకి సరిగ్గా చేసుకుపోవట మనేది రమేష్ తత్వానికి పడేదికాదు. కానీ చదువుకుంటున్నన్ని రోజులూ అలా క్రమంగా వుండక తప్పలేదు. క్రమం తప్పినప్పుడు అమ్మా నాన్నల చీవాట్లు తప్పలేదు. అందుకే చదువుకి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టేక ఓ ఆర్నెల్లు హాయిగా గడిపేడు.

అమ్మను పీడించి డబ్బు వసూలు చేసుకుని సినిమాలు, షికార్లుచేయటం,—ఉదయం ఇష్ట మొచ్చినంత సేపు హాయిగా నిద్రపోవటం— అమ్మ పెట్టిన దేదో తిని మళ్ళీ వూరిమీద పడటం—జల్సాగా గడిచిపోయాయి కొన్నాళ్ళు. దేనికి చదువుకోవాలి, పరీక్షలు రాయాలి అనే అడ్డు లేకుండా అయింది.

ఎప్పుడయినా అమ్మ, "ఇల్లు పట్టని ఈ తిరుగుళ్ళేమిటి?" అని అడిగితే, "ఇంట్లో వుండి ఏం చేయాలి?" అని సులభంగా బదులు ప్రశ్నించేవాడు రమేష్.

"ఎండెక్కేదాకా నిద్రేమిటి?" అంటే "తెల్లారే లేచి ఏం రాచకార్యం చేయాలి? వంట చేయమంటావా ఏం?" అని వెక్కిరించేవాడు.

చూసినన్ని రోజులు చూసి ఒకరోజు చీవాట్లేశారు నాన్నగారు. "వూరికే అలా వూల్లో పడి తిరక్కపోతే అలా లైబ్రరీకి వెళ్ళి, పేపర్స్‌లో వేకెన్సీస్ ఏవయినా వస్తున్నా యేమో చూడరాదూ?" అన్నారు.

అమ్మకయితే ఎన్నయినా చెప్పొచ్చుగానీ నాన్నగారంటే భయం. "అలాగే" అని తల వూపాడు, 'బుద్ధిమంతుడు రామూ' లాగా.

న్యూస్ పేపర్లలో చాలామటుకు వేకెన్సీస్ అనేవి హెడ్‌లైన్స్‌లో తాటికాయలంతేసి అక్ష రాలతో వుండవని రమేష్‌కి తెలీదు అందుకే వారం రోజులు వెతికినా ఒక్కటీ కనిపించ లేదు. ఏ రోజుకారోజు ఖాళీ లేమీ లేవు, ఎప్లై చేయాల్సిన పనిలేదు అనుకుని ఇంటి కొచ్చేసేవాడు.

ఒక రోజు సాయంత్రం ఆఫీస్‌నించీ ఇంటి కొచ్చిన నాన్నగారు, "ఇరవయి మూడో తారీఖు పేపర్లో, ఎ ఎండ్ బి కంపెనీలో రెండు క్లర్క్ పోస్టులు ఖాళీ వున్నాయని వేసారట చూశావా?" అన్నారు.

గతుక్కుమన్నాడు రమేష్. ఇరవయి మూడోతారీఖు పేపర్లో తాను అలాంటిది చూసిన గుర్తులేదు. లేదని అంటే తిడతారేమోనని, మౌనంగా గుటకలు మింగేడు.

"దానికో ఎప్లికేషన్ వేయి" అన్నారు ఆయన. ఆయనలా బయటి కెళ్ళగానే తానిటు లైబ్రరీకి పరిగెత్తాడు రమేష్.

ఇరవయిమూడో తేదీ పేపర్లు మొదట్నించీ చివరిదాకా, ఆరగంట వెతికితే, నాలుగో పేజీ నాలుగో కాలంలో, దావణగెరె సిల్కు చీరల అడ్వర్టయిజ్‌మెంటు ప్రక్కన చీమ తలకాయంత అక్షరాలతో ఏ అండ్ బి కంపెనీ అని కన్పించింది. వెంట తెచ్చుకున్న కాగితంమీద పెన్సిల్‌తో అడ్వటయిజ్‌మెంటంతా రాసుకుని ఇంటికెళ్ళాడు.

"ఎప్లెయ్‌చేయి" అని నాన్నగారు అనటమయితే అన్నారుగానీ ఎలా చేయాలో రమేష్‌కి తెలీదు. ఆయన్నే అడగాలి అంటే భయం. అందుకని పక్కింట్లో వున్న ఓ ఎన్.జీ.ఓ గారి దగ్గర చేరి, అడిగాడు. ఆయిన పద్ధతీ ప్రకారమూ అన్నీ చెప్పేక ఇంటికెళ్ళాడు. పెట్టె అడుగున వున్న పాస్ సర్టిఫికేటూ, మార్క్సు షీట్సు బయటికి తీసి అమ్మ నడిగి అయిదు రూపాయలు పుచ్చుకుని, "ఇక్కడ టైపు చేయబడును" అనే బోర్డువున్న బడ్డీ కొట్టు దగ్గరికి బయలుదేరాడు.

అదే మొదలు. ఉద్యోగాల వేటకి శ్రీకారం చుట్టేడు రమేష్. ఆ రోజునించీ ఈ రోజుకి రెండేళ్ళు పైచిలుకే దాటిపోయింది. కానీ నిరుద్యోగ పర్వానికి ముక్తాయింపు మాత్రమింకా కాలేదు. అదేమంత ఆశ్చర్యపడవలసిన విషయమూ కాదు.

మొదటమొదట్లో వేకెన్సీ అని కనిపిస్తేచాలు ఉద్యోగం దొరికినంత సంబరపడిపోయేవాడు రమేష్. ఎప్లెయ్ చేసిన్రోజునించీ "నాకుద్యోగం వస్తే నీకు ఓ మంచి పట్టుచీర తెస్తానమ్మా" అని అమ్మకి, "నీకో మంచి ఫౌంటెన్ పెన్ కొని పెడతారా" అని తమ్ముడికి, "నీకో మంచి మొగుణ్ని వెతికి తెస్తానే" అని చెల్లాయికీ ప్రామిస్‌లు చేశేవాడు.

ఇంట్లో వాళ్ళందరికీ చేస్తున్న ప్రామిస్‌లు కాకుండా ఎన్నాళ్ళుగానో తీరకుండా మిగిలిపోయిన కోరికలు తనకి రెండున్నాయి. ఒక్కటయినా టెరీవూల్ పాంటు కొనుక్కోవాలనీ, కూలింగ్ గ్లాసెస్ పెట్టుకోవాలనీ అతనికెన్నాళ్ళగానో వున్న కోరికలు. అవి తీరిపోయినట్లు అప్పుడప్పుడు కలలొచ్చేయి. కలల్లో ఎన్ని ఉద్యోగాలు చేశాడో, ఎంత డబ్బు సంపాదించాడో అతనికే తెలీదు. రానురాను ఇలలోకంటే కలలోనే సుఖమని అనిపించసాగింది రమేష్‌కి. ఆటోమేటిక్‌గా నిద్రని ఎక్కువగా ప్రేమించటం మొదలెట్టేడు.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ అతనికి నిద్రకూడా దూరమే అవుతూంది. అమ్మా నాన్న, చెల్లీ తమ్ముడు, ఆ మాటకొస్తే తన చుట్టూ వున్న వాళ్ళందరిమీద కోపం, అసహ్యం పేరుకుంటున్నాయి అతడిలో. ఎవరేమి మాట్లాడినా తన నిరుద్యోగాన్ని గుర్తుచేసినట్లే వుంటుంది.

ఒకప్పుడు ఏ వేకెన్సీ కయినా ఎప్లెయ్ చేసేందుకు డబ్బు అడగాలంటే, అది తన జన్మ హక్కు అయినట్లు అనిపించేది రమేష్‌కి. ఇప్పుడదే పని చేయటానికి సిగ్గుగా అనిపిస్తుంది. ఎన్నాళ్ళిలా డబ్బు లడగటం, ట్రూ కాపీలు కొట్టించుకోవటం, పోస్టల్ ఆర్డర్లకి డబ్బు దండగచేసి ఎప్లెయ్ చేయటం, ఎప్పుడో ఒకటి అరా వచ్చే ఇంటర్వ్యూలకి అటెండ్ అవటం- దీనికి తుది ఎప్పుడు? అనిపించి దిగులువేస్తుంది రమేష్‌కి.

"ఊరికే అలా తిరగకపోతే తమ్ముడ్ని కూచోబెట్టి కాస్త చదివించరాదూ?" అని మందలిస్తారు నాన్నగారు.

వాడికేమో తన మాటంటే లక్ష్యంలేదు. తనో పైసాకు పనికిరానివాడని వాడి ఉద్దేశ్యం. ఏపనీ లేక నన్ను తగులుకున్నావురా అన్నట్లు ప్రవర్తిస్తాడు వాడు. ఎప్పుడూ తన ఫ్రెండ్స్ ఎవరెవరికి, వాళ్ళ అన్నయ్యలు ఏమేం కొని పెట్టారో ఏకరువు పెడుతోంటాడు.

ఇంక చెల్లాయి ఏ రోజయినా తలనొప్పిగా వుండి ఓ కప్పు కాఫీ చేసివ్వమంటేను, అర్జెంట్‌గా ఓ షర్ట్ ఇస్త్రీ చేసివ్వమంటేను అయిష్టంగా మూతి ముడుచుకునే చేస్తుంది. •

అమ్మ సరేసరి. "ఎప్పుడూ కావాలంటే

నే నెక్కణ్ణించీ తెచ్చేదిరా? మీ నాన్నగారు తెచ్చే జీతంతో నెలాఖరు దాకా నెట్టుకురావటంతో నా పీకలమీద కొస్తోంది" అని గొణగకుండా వుండదు—తను ఎ రోజయినా ఓ రూపాయివ్వమని అడిగినప్పుడు

నాన్నగారు మొదట్నించీ తనతో మాట్లాడటమే తక్కువ ఇప్పుడసలు తనకాయన ముఖం వయిపు చూడటానికికూడా అభిమానంగా వుంటుంది వీలయినంతవరకూ ఆయనకెదురు పడకుండా తప్పుకుని జారుకోవటం అలవాటయిపోయింది రమేష్‌కి మధ్య

చెల్లాయి రేపో మాపో పెళ్ళికావలసినపిల్ల. తమ్ముడేమో చిన్నవాడు ఇక తానే సంపాదించగల వయసండీ, కాణీ ఆదాయం లేకుండా తిని తిరుగుతున్నవాడు అలా అనుకుంటేనే సిగ్గుగా వుంటుంది రమేష్‌కి నెలకి ఓ యాభయి రూపాయలు ఒచ్చే ఉద్యోగం దొరికినా బావుణ్ను అనుకున్నాడు

ఏదో కథలో హీరో న్యూస్‌పేపర్లు పంచి, పాలబాటిల్స్ సరఫరా చేసి లక్షాధికారి అయినట్లు చదివాడు ఆ రెండింటికీ కూడా ట్రై చేసి చూశాడు అక్కడా 'నో వేకెన్సీ' బోర్డు ఎదురయింది ఇక మిగిలింది రిక్షా తొక్కటం కూలి పని చేయటం అవి రెండూ తను చేయలేడు తను చేయగలిగినా అమ్మా, నాన్నగారు చేయనివ్వరు ఎందుకంటే 'లోయర్ మిడిల్ క్లాస్' అనే తెగవారికి ఏమి లేకున్నా తట్టలకొద్దీ ప్రెస్టేజ్ అనే పదార్థం వుంటే చాలు భోంచేయటానికి

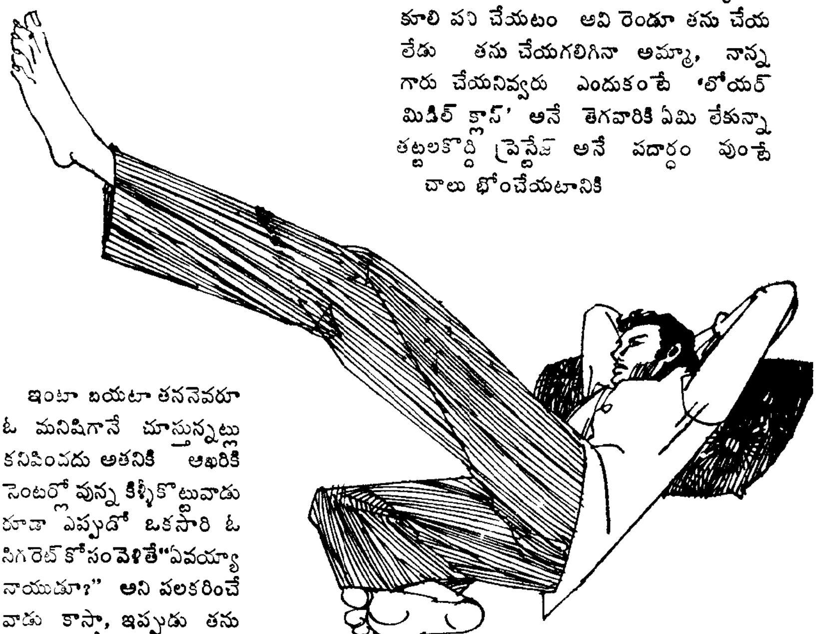

ఇంటా బయటా తననెవరూ ఓ మనిషిగానే చూస్తున్నట్లు కనిపించదు అతనికి ఆఖరికి సెంటర్లో వున్న కిళ్ళీకొట్టువాడు కూడా ఎప్పుడో ఒకసారి ఓ సిగరెట్ కోసం వెళితే "ఏవయ్యా నాయుడూ?" అని పలకరించేవాడు కాస్తా, ఇప్పుడు తను కనిపిస్తే చాలు అప్పెక్కడ పెట్టాల్సొస్తుందోనని ముఖం తప్పిస్తున్నాడు

'ఛీ! ఏమిటీ బ్రతుకు? ఉద్యోగం లేని మనిషికి విలువేలేదా?ఎందుకిలా వుందీ లోకం?" అని ఎన్నిసార్లు డెస్పరేట్‌గా అనుకున్నాడో

ఇంట్లో నాన్నగారు సంపాదించి తెస్తే, అమ్మ ఇంటిల్లిపాదికి వండి వడ్డిస్తోంది

ఈ జీవితానికిక ఇంతే అనుకుని నిరుత్సాహంతో నీరుగారిపోయి రోజులు లాగుకొస్తున్న రమేష్ నాయుడ్ని అదృష్టం వరించిందో రోజు హఠాత్తుగా ఇటు లంచమిచ్చేందుకు డబ్బుగానీ, అటు మాట సహాయంచేసే మంత్రిగార్ల చుట్టరికాలుగానీ లేని రమేష్‌లాంటి

వాళ్ళకి కనీసం దేవుడయినా సహాయం చేయక పోతే నిరుద్యోగంనించీ మోక్షం లభించేదెలా?

ఎప్పటిలాగే ఇంట్లోవాళ్ళని తిట్టుకుంటూ, తనని తాను అసహ్యించుకుంటూ బజారునించీ ఇంట్లో అడుగు పెట్టిన రమేష్‌కి నవ్వుతూ ఎదురొచ్చి ఓ కవరందించింది చెల్లాయి అందులో తన అదృష్టం దాగివుందని తెలీని రమేష్ మామూలుగా కవర్లో వున్న కాగితాన్ని బయటికి లాగి చూశాడు చదవగానే ఎగిరి గంతేయాలనుకున్నాడు చెల్లిని రెండు చేతుల్తో యెత్తి చిన్నప్పటిలా గిరగిరా తిప్పాలని అనుకున్నాడు "అమ్మా నాకు వుద్యోగమయిందే" అని కేకేయాలనుకున్నాడు కానీ ఏ ఒక్కటీ చేయలేకపోయాడు కారణం అది కలో నిజమో తనకే అనుమానం వేయటమే అందుకే ఒకటికి నాలుగుసార్లు ఆదేదో బ్యాంక్ వాళ్ళు కాషియర్ పోస్టుకి పంపిన ఎపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్‌ని పైనించి కిందికీ, వెనకనించి ముందుకీ నాలుగయిదుసార్లు చదివి చూసుకున్నాడు

రమేష్‌నాయుడు వుద్యోగంలో చేరి వారం రోజులయింది ఇంటా బయటా చెప్పలేనంతగా పెరిగిపోయింది అతని మీద గౌరవం రోజుకొక్కసారయినా పలకరిస్తారు నాన్నగారు "ఏవోయ్ ఉద్యోగమెలా వుంది?" అనో, "మీ మేనేజర్ మంచివాడేనా?" అనో!

అమ్మ సరే సరి, రోజు కొకటి తనకిష్టమయిన వంట చేసిపెడుతోంది "బాగా తినరా సాయంత్రందాకా వుండాలిగా ఆ కాంటీనులో ఎంత తిన్నా కడుపు నిండుతుందా ఏమన్నానా?" అని సాగదీస్తుంది

చెల్లాయి చెప్పక ముందే తన బట్టలుతికి ఇస్త్రీచేసి పెడుతోంది పెన్‌లో ఇంక్ వేసిస్తుంది. అడగ్గానే కాఫీ పెట్టిస్తుంది

తను ఇంటికొచ్చి ఎంత అలసిపోయుంటాడో, ఏమంటాడోనని భయపడుతూ, "అన్నాయ్! నాకీ లెక్క తెలీటం లేదురా చెప్పవూ?' అని అడుగుతాడు తమ్ముడు మెల్లిగా పక్కచేరి "వాణ్ణెందుకురా విసిగిస్తావ్? అక్కయ్య నడిగి చెప్పించుకో పో" అని కసురుతుంది అమ్మ వాడ్ని మాసి తను మాత్రం "పోన్లేమ్మా, ఇప్పుడు నేనే మంతలిసి పోయానని" అని వాణ్ణి పక్కన కూచోబెట్టి చెప్తుంటే ఎంతో గర్వంగా వుంటుంది రమేష్‌కి

ఆవేళ ఫస్టు తారీఖు రమేష్ వుద్యోగంలో చేరిన మొదటి నెల జీతం అందుకునే రోజు! కవర్లోంచి కొత్తనోట్లు తీసి లెక్కపెడుతోంటే ఎంతో వుద్వేగంగా వుంది అతనికి

ఆ కవరు జేబులో వుంచుకుని సాయంత్రం ఇంటికి వెళుతోంటే ఏవేవో ఆలోచనలు చుట్టుముడుతున్నాయి అతన్ని ముందుగా టెరీ వూల్ పాంటు కొనాలా, గాగుల్స్ కొనాలా, అమ్మకి పట్టుచీరా, తమ్ముడికి ఫౌంటెన్ పెన్నా, ఏం కొనాలి?

ఎందరో అన్నయ్యలు చెల్లెళ్ళని ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుని కోరింది తెచ్చిపెడతారు! తమ ఇంట్లో వున్నదొకతే ఆడపిల్ల ఇంత వరకూ తాను దానికేమి ఇవ్వగలిగాడు? కవర్లో వున్న డబ్బు అంతా పెడితే ఒక జత కమ్మలు రాకపోవు దానికి-పోనీ అలా చేద్దామా అనుకున్నాడు

ఇన్నిఆలోచనల్లోనూ అతను గతాన్ని నెమరు వేసుకోకుండా ఉండలేకపోయాడు ఉద్యోగం లేనప్పటి తనకీ, ఇప్పటి తనకీ ఎంత తేడా! అప్పుడు తానొక పనికిరాని పైలాపచ్చీస్ గాడు ఇప్పుడు సమాజంలో బాధ్యత గల పౌరుడు ఎక్కడుందీ అంతరం! అంతా డబ్బు మహత్యమేనా? డబ్బూ, గౌరవం పక్కపక్కనే వుండాల్సిందేనా? అనుకున్నాడు

డబ్బు ముందు అనుబంధానికీ, రక్త సంబంధానికీ కూడా విలువలేదా? అనిపించింది రమేష్‌కి

అన్ని జీవరాసుల్లోకీ మనిషిగా పుట్టటం కష్టసాధ్యమూ, అదృష్టమూ అంటారే? ఎక్కడుందా గొప్పతనం?

ఇంతెందుకు! ఉద్యోగం లేనప్పుడు తనలో పేరుకుపోయిన ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్సు, భయం, నిరుత్సాహం ఇప్పుడేమయినాయి?

మనిషిగా తలెత్తుకుని తిరగగల శక్తి ఎక్కడి నించి వచ్చింది? ఆత్మస్థయిర్యమూ, ఉత్సాహమూ అనేవి మనిషి లోపల్నించీ రావలసిందేగాని ఒకరిస్తే పుచ్చుకునేది కాదే? అంటే తనకంటూ ఓ వుద్యోగం లేకపోవటం తనకే నచ్చలేదన్నమాట ఆ భావమే తనని చపట కింద మార్చింది ఇప్పుడుద్యోగమయ్యాక తనచుట్టూ ఏదో తెలీని సెక్యూరిటీ ఏర్పడినట్లుంది

ఇల్లు దగ్గరవుతున్నప్పుడు సరిగ్గా కామెర్లరోగి సామెత గుర్తొచ్చింది రమేష్‌కి తనమీద తనకే గౌరవం లేనప్పుడు, ఇతర్లు తనని గౌరవించాలని అనుకోవటం ఏం న్యాయం? తను ఇతరులని అసహ్యించుకుంటూ, వాళ్ళు తనని ప్రేమించాలని అనుకోవటంకి ఎలాంటి ధర్మం! మంచివారికి లోకమంతా మంచిగానే కనిపిస్తుందిట లోకంలో డబ్బుకి విలువ వున్నమాట నిజమేగానీ, ఆ విలువ ప్రతి మనిషి తనకు తానుగా ఆపాదించుకున్నదే గదా! రియాలిటీని గుర్తించలేని ఆత్మ వంచన ఎందుకు?—అనుకున్నాడు

ఎప్పుడు ఇల్లు చేరాడో గుర్తులేదు రమేష్‌కి. ఈజీఛేర్‌లో రిలాక్స్ అయి కూచుని కాఫీ తాగుతుండగా నాన్నగారొచ్చారు ఆయన ఎదురుగా కనిపించగానే, తన జీతం వున్న కవర్‌ని ఆయన చేతిలో పెట్టటమే సరియయిన పని అనిపించింది అలాగే చేశాడు

"ఉంచలాగే ఖర్చుచెయ్యకుండా వచ్చే నెలలో ఓ రెండు రోజులు సెలవు తీసుకొని తిరుపతి వెళ్ళి ఇదిలాగే హుండీలో వెయ్యి అలా చేయాలని నీ కుద్యోగం అవక ముందే మొక్కుకున్నాను" అన్నారాయన. □

ఫ్లాష్!

శారద మళ్ళీ సాధించింది!

తెలుగు చలనచిత్ర పరిశ్రమకు గర్వకారణం నటి శారద తెలుగుభాషా చిత్రాలలో కాకపోయినా, మళయాళ చిత్రాలద్వారా ఇదివరకే రెండుసార్లు ఉత్తమ నటిగా కేంద్రప్రభుత్వ బహుమతి పొందింది ఇప్పుడు తెలుగు చిత్రం 'నిమజ్జనం'లో నటనకు తిరిగి భారతదేశపు ఉత్తమ నటిగా అవార్డు పొంది, 'హ్యాట్ ట్రిక్' సాధించింది 'నిమజ్జనం చిత్రం తెలుగులో ఉత్తమ చిత్రంగా కేంద్ర ప్రభుత్వంచే గుర్తించబడింది నటి శారదకూ, 'నిమజ్జనం' దర్శకులు బి ఎస్. నారాయణకూ మా అభినందనలు

భుట్టో ఉరితీయబడ్డాడు!

ఈ సంచిక తొలిమాటలో మా వ్యాఖ్య రాసేనాటికి బ్రతికే వున్న పాకిస్తాన్ మాజీ ప్రధాని భుట్టో ఇది రాసేనాటికి పాకిస్తాన్ సైనిక ప్రభుత్వంచే ఉరితీయబడ్డాడు ఉరి తీయబడ్డ తర్వాత తొమ్మిది గంటలకుగాని ఈ విషయం ప్రపంచానికి తెలియలేదు తెలిసిన సభ్యప్రపంచం దిగ్భ్రాంతిచెంది, తన సంతాపాన్ని వ్యక్తం చేసింది